

HET BROEDEN VAN DEN BONTBEKPLEVIER OP HEETE DAGEN. 249

HET BROEDEN VAN DEN BONTBEK- PLEVIER OP HEETE DAGEN.

IK had op een der warmste dagen van Juli mijn foto-toestel met kiekjentje opgezet bij het legsel van een Bontbekplevier (*Charadrius hiaticula* L.) in de kale zeeduinen der Amsterdamsche Waterleiding nabij Zandvoort.

Het pleviertje was binnen een kwartier bij de eieren terug, nam echter niet op de eieren plaats, doch ging met zijn rug in den wind boven de eieren staan, zoodat zijne veeren omwoeien en niet alleen het pleviertje hierdoor meerdere koelte bekwam, doch ook een breeder schaduwvlak boven de eieren werd verkregen! (Foto 1).

Het werd evenwel zoo ondragelijk warm in mijn beknopt kiekjentje, dat ik er uitkroop en in de schaduw ervan rustig bleef zitten wachten. Het Bontbekpleviertje knikte eens

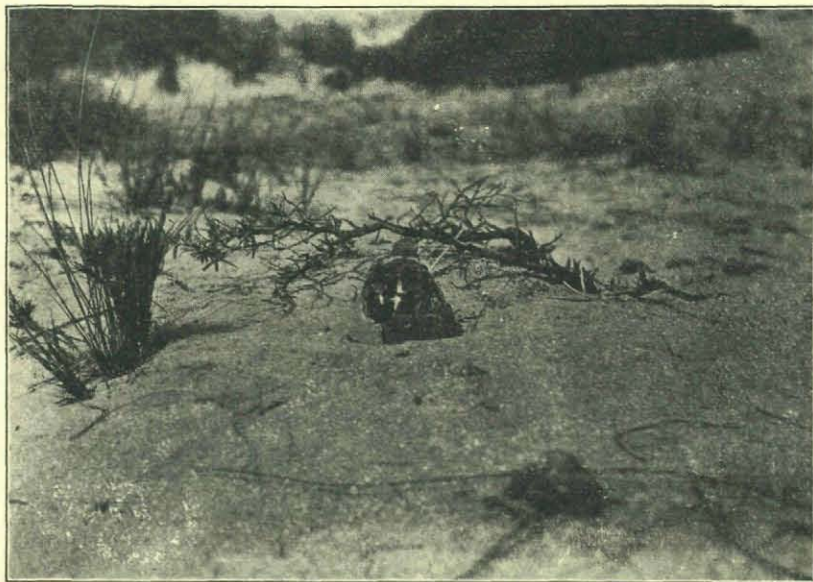

Fig. 1.

met den kop en riep enkele malen zijn leuke lokroep: „tujuut”, doch was in het minst niet bang voor mij.

Het stond soms met den bek open en het had beslist last van de hitte. (Foto 2).

Wanneer ik den sluiters van het fototoestel had laten werken en dus een andere plaat in het toestel moest schuiven, wandelde ik kalm naar het toestel en dan liep het pleviertje slechts ± 6 meter van het nest en als ik bij mijn kiekjentje terug was, stond het Bontbekje alweer boven zijn vier eitjes de wacht te houden!

Enkele malen kreeg het pleviertje het zoo te kwaad met de hitte, dat het naar een in de nabijheid gelegen stuifkopje liep en in de schaduw daarvan dan een poosje stond uit te blazen!

Slechts sporadisch bedekte het pleviertje met de borstveeren de eieren, doch nam dan niet op de eieren plaats, maar bleef op de pootjes staan en zakte eenigszins voorover, zoo-

Fig. 2.

Fig. 3.

HET BROEDEN VAN DEN BONTBEKPLEVIER OP HEETE DAGEN. 251

dat het dan op de vleugels rustte en de staart gebruikte om zich in evenwicht te houden. (Foto 3).

Ik wist ook op het strand een Bontbekpleviernest, dat tusschen een groote helmpol lag. Ook bij dit nest (foto 4) bedekte de plevier slechts gedeeltelijk zijne eieren bij het broeden en blijkt dus bij deze vogels het instinct, waarmee zij de luchttemperatuurschatten, zeer goed ontwikkeld te zijn, evenals dit het geval is bij sommige struisvogelsoorten in

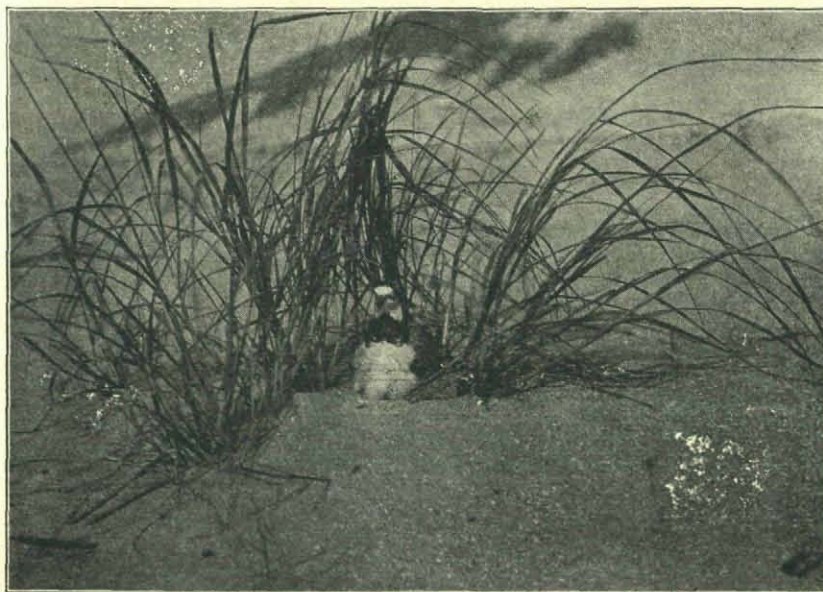

Fig. 4.

Afrika, Australië en Zuid-Amerika, die door langere routine in „hittegolven” m. i. er toe gekomen zullen zijn, het uitbroeden der eieren geheel aan de grond- en luchttemperatuur toe te vertrouwen, ofschoon hiervan bekend is, dat zij wel degelijk nu en dan hunne zelf-gemaakte „broedmachines” controleeren en de eieren al naar behoefte dieper begraven of ontblooten.

Haarlem, 11 Juli 1923.

G. TRAANBERG.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Eidereenden op Vlieland. — Na het schrijven van mijn mededeelingen over het broeden van den Eidereend op Vlieland (zie *De Levende Natuur* 1 October 1923) is het mij gebleken, dat er aan de juistheid van die berichten getwijfeld wordt. Wel staat het ontwijfelbaar vast, dat deze vogel vroeger op Vlieland broedend is aangetroffen, doch men meende, dat dit dier er later niet meer voorkwam.

Doordien ik uitvoerig gesproken had met den Rijksveldwachter over de eidereenden, waarbij mij bleek, dat deze den vogel goed wist te beschrijven, heb ik geen oogenblik geaarzeld het nestelen in 1923 als een vaststaand feit aan te nemen; een nader onderzoek heb ik toen dan ook niet ingesteld. Na den vorenbedoelden twijfel heb ik natuurlijk ge-